

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Miroslav Cauș cu inculpatul Bocan Gheorghe, împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 22 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Bocan Gheorghe xxxx, născut la xxxxxx, domiciliat în s. xxxx, r-nul xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 29.08.2017 – 22.02.2019

instanța de apel: 26.03.2019 – 02.10.2019

instanța de recurs ordinar: 04.12.2019 – 06.05.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 22 februarie 2019, inculpatul Bocan Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(1) Cod penal și conform art. 60 Cod penal a fost liberat de răspundere penală, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Procesul penal de învinuire a lui Bocan Gheorghe Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod Penal, a fost încetat din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod Penal, liberându-1 pe Bocan Gheorghe Vasile de răspundere penală.

Măsura preventivă, obligația de nepărăsire a localității aleasă la 30 martie 2017 lui Bocan Gheorghe Vasile prin ordonanța procurorului în Procuratura Criuleni, a încetat de drept la expirarea a 30 zile calendaristice, în acest sens nefiind înaintat demers de prelungire și nefiind prelungită, în conformitate cu art. 195 alin. (5) p.1 Cod de

procedură penală.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Bocan Gheorghe, la data de 27 decembrie 2016, aproximativ la ora 22.00, în urma consumului de băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, intenționat, încălcând cerințele pct. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere adoptat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,85 mg/l, care potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal constituie stare de ebrietate cu grad avansat, a condus automobilul de model „Școda Fabia” cu numărul de înmatriculare xxxxxxxx pe drumurile publice din raionul Criuleni, unde la intersecția traseului M 21 cu traseul R 23 a fost implicat într-un accident rutier.

3. Sentința pronunțată la 22 februarie 2019, a fost atacată cu recurs de către avocatul Miroslav Căuș, în interesele inculpatului Bocan Gheorghe, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Bocan Gheorghe, să fie achitat de sub învinuirea în baza art. 264¹ alin. (1) Cod Penal.

3.1. În motivarea cererii de recurs, a menționat că:

- instanța de judecată nu a combătut în niciun fel „procesul-verbal nr. 292 din 28.12.2016 al examinării medicale de constatare a faptului de consum a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei” prin care s-a stabilit că, în rezultatul prelevării probei de sânge de la cet. Bocan Gheorghe s-a constatat o concentrație de alcool în sânge de 0,28 g/l;

- instanța de judecată a ignorat prevederile art. 134¹² alin. (1) Cod penal, care stabilește că starea de ebrietate cu grad minim, ca fiind concentrația de alcool în sânge de la 0,3 pînă la 0,5 g/l, pe cînd cet. Bocan Gheorghe la momentul examinării a fost depistat cu 0,28 g/l, ceea ce reprezintă sub limita minimă stabilită de această normă legală;

- instanța de judecată în mod eronat a menționat că de la cet. Bocan Gheorghe i-a fost prelevată proba din sânge peste 2 ore de la testarea alcoolscoptică;

- martorul Boico Vitalie a menționat că, Bocan Gheorghe nu a avut cum să se deplaseze de unul singur la medic pentru prelevarea probelor din sânge, deoarece nu i-a permis, dat fiind că aștepta automobilul specializat pentru evacuarea automobilelor avariate și că întârzierea la medic a fost din cauza întârzierii automobilelor specializate care au evacuat automobilele avariate;

- pretinsa încălcare a intervalului de 2 ore de la momentul testării cu

aparatur „Drager” și momentul prelevării probei din sânge este o circumstanța care a fost independentă de voința cet. Bocan Gheorghe, fiind o încălcare de procedură care nu poate fi interpretată decât în favoarea apărării;

- concluzia raportului de expertiză nr. 80 din 14.02.2017 este absolut nefondată, deoarece reprezintă o presupunere bazată pe niște deducții teoretice, presupunere care dă naștere la dubii referitoare la starea lui la momentul comiterii accidentului, acest dubiu nu poate fi aplicat decât în privința apărării;

- prima instanță nu a luat în considerație că, aparatul de tip „Drager 6810” nu era verificat metrologic, iar la momentul când a fost verificat, colaboratorul de poliție nu i-a prezentat lui Bocan Gheorghe buletinul de verificare metrologică al acestui aparat de verificare;

- din buletinul de verificare metrologică nu rezultă clar când anume a fost verificat acest dispozitiv, or, la momentul verificării, la cerința lui Bocan Gheorghe de a prezenta buletinul de verificare metrologică, organul de poliție a refuzat;

- organul de poliție nu a prezentat certificatul de absolvire a studiilor instrucțiunilor de exploatare și a regulilor de utilizare a dispozitivelor de măsurare a stării de ebrietate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, recursul a fost admis, casată parțial sentința Judecătorei Criuleni, sediul Central din 22 februarie 2019, inclusiv din oficiu, în baza prevederilor art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, a fost rejudecată cauza penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

Bocan Gheorghe a fost recunoscut vinovat în temeiul prevederilor art. 264¹ alin. (1) Cod penal și a fost eliberat de pedeapsă în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Decizia este irevocabilă.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului s-a confirmat prin declarațiile martorilor (Boico Vitalie și Brînză Marin); procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 27.12.2016; Rezultatul alcooltestului Drager 6810 din 10.07.2016, ora 22 și 32 min; procesul-verbal de examinare a documentelor din 27.02.2017; procesul-verbal nr.292 din 28 decembrie 2016; raportul de expertiză judiciară nr. 80 din 14 februarie 2017; tichetul emis de aparatul de model „Drager alcotest 6810”; buletinul de verificare metrologică nr. 3.5.50-6163.

A fost constatat cu certitudine că Bocan Gheorghe Vasile, la data de 27 decembrie 2016, aproximativ la ora 22.00, în urma consumului de băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, intenționat, încălcând cerințele pct. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere adoptat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,85 mg/1, care potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal constituie stare de ebrietate cu grad avansat, a condus automobilul de model „Școda Fabia” cu numărul de înmatriculare xxxxx pe drumurile publice din raionul Criuleni, unde la intersecția traseului M 21 cu traseul R 23 a fost implicat într-un accident rutier.

Potrivit rezultatului alcooltestului Drager 6810 din 10.07.2016, ora 22 și 32 min., prin care la cet. Bocan Gheorghe xxxxx s-a stabilit concentrația alcoolului în aerul de 0,85 mg/1, ceea ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța de apel a constatat ca fiind demonstrată latura obiectivă a infracțiunii incriminate, or, în timpul conducerii mijlocului de transport, Bocan Gheorghe se afla în stare de ebrietate produsă de consumul de băuturi alcoolice.

Instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a statuat că versiunea înaintată de către Bocan Gheorghe este o metodă de a duce instanța în eroare și de a se eschiva de la răspunderea penală.

Instanța de apel a stabilit că, acțiunile lui Bocan Gheorghe se încadrează juridic, în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de consumul de băuturi alcoolice.

Astfel, instanța de apel a respins alegațiile avocatului Miroslav Căuș, de a pronunța o sentință de achitare, deoarece prin totalitatea probelor se demonstrează vinovăția inculpatului Bocan Gheorghe.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond neîntemeiat a emis sentința de încetare a procesului pe motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, dat fiind faptul că potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, nu este prevăzut ca condiție de încetare a procesului penal, prevăzut de art. 391 Cod de procedură penală. Or, în cazul dat Bocan Gheorghe, urma a fi liberat de răspundere penală, însă, procesul penal nu urma a fi încetat.

Instanța de apel nu a reținut argumentele expuse în cererea de recurs, declarată de către avocatul Căuș Miroslav, în interesele inculpatului Bocan Gheorghe, precum că la prelevarea probelor de sânge nu s-a constatat că, inculpatul Bocan Gheorghe se afla în stare de ebrietate la momentul comiterii accidentului rutier, or, Bocan Gheorghe a fost testat alcooscopic cu aparatul „Drager 6810 potrivit căruia s-a constatat că, dânsul ar fi avut concentrația de alcool în aerul expirat de 0,85% ce constituie „grad avansat de ebrietate”.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării precum că, mirosul de alcool putea fi provocat de la medicamentele cu care au fost prelucrate rănilor inculpatului cauzate în rezultatul accidentului rutier sau de la amoniac, or, testarea alcooscopică cu utilizarea testului „Drager” se efectuează din aerul expirat de către persoana testată, adică muștucul testului „Drager” se află în cavitatea bucală, dar nu se testează aerul de pe suprafața feței a suspectului.

Au fost respinse argumentele expuse în cererea de apel precum că, faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii, or, probele anexate la materialele cauzei, demonstrează vinovăția inculpatului în conducerea automobilului în stare de ebrietate.

Mai mult decât atât, instanța de apel a menționat că, potrivit declarațiilor martorului Boico Vitalie, în timpul documentării accidentului rutier a observat că, unul din conducătorii auto era vizibil în stare de ebrietate și se simțea un miros puternic de alcool din cavitatea bucală, astfel fiind supus testării alcooscopice „Drager” s-a demonstrat că, ultimul a consumat băuturi alcoolice, iar rezultatul testării alcooscopice era de 0,85 mg/l, pentru care Bocan Gheorghe a semnat. Or, negarea vinovăției de către inculpatul Bocan Gheorghe în vederea evitării răspunderii penale, este una contradictorie cumulului de probe examinate în cadrul cercetării judecătorești.

5. Decizia instanței de apel din *02 octombrie 2019*, a fost atacată cu recurs în anulare de către avocatul Cauș Miroslav și inculpatul Bocan Gheorghe, prin care au solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Bocan Gheorghe, să fie achitat de sub învinuirea în baza art. 264¹ alin. (1) Cod Penal.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Cauș Miroslav și inculpatul Bocan Gheorghe au menționat că:

- Bocan Gheorghe nu era în stare de ebrietate la momentul comiterii accidentului rutier cât și la momentul depistării de către colaboratori de politie a accidentului;

- prima instanță nu a combătut în niciun fel „procesul-verbal nr. 292 din 28.12.2016 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei” prin care s-a stabilit că în rezultatul prelevării probei de sânge de la Bocan Gheorghe s-a constatat o concentrație de alcool în sânge de 0,28 g/l;

- din procesul-verbal, rezultă lipsa faptului consumării alcoolului;

- prima instanță în mod eronat a ignorat art. 134/12 alin. (1), (2) din Codul penal, care stabilește „starea de ebrietate cu grad minim” ca fiind concentrația de alcool în sânge de la 0,3 până la 0,5 g/l, pe când cet. Bocan Gheorghe la momentul examinării a fost depistat cu 0,28 g/l, ceea ce reprezintă sub limita minimă stabilită de această normă legală;

- prima instanță în mod eronat a menționat că de la Bocan Gheorghe i-a fost prelevată proba din sânge peste 2 ore de la testarea alcoolscopică;

- la întrebările acordate, martorul Boico Vitalie a menționat, că cet. Bocan Gheorghe nu a avut cum să se deplaseze de unul singur la medic pentru prelevarea probelor din sânge;

- concluzia expertului este absolut nefondată deoarece se bazează pe argumente pur teoretice, care nu pot avea nicio relevanță în prezentul dosar;

- prima instanță nu a luat în considerație că aparatul de tip „Drager 6810” nu era verificat metrologic, iar la momentul când a fost verificat, colaboratorul de poliție nu i-a prezentat lui Bocan Gheorghe Buletinul de verificare metrologică al acestui aparat de verificare;

- buletinul de verificare metrologică nu rezultă clar când anume a fost verificat acest dispozitiv, din moment ce la momentul verificării, la cerința cet. Bocan Gheorghe de a prezenta buletinul de verificare metrologică, organul de poliție a refuzat;

- organul de poliție nu a prezentat certificatul de absolvire a studiilor instrucțiunilor de exploatare și a regulilor de utilizare a dispozitivelor de măsurare a stării de ebrietate.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În textul art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speță, lecturând textul recursului declarat, se constată că recurentul nu invocă nici un temei din cele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs specifică că, hotărârea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

În speță, se reține că recurentul invocă circumstanțe, ne relevante viciului fundamental, ne indicând normele legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițând cu desăvârșire argumentarea ilegalității

hotărârii contestate în acest sens, invocându-se în esență doar dezacordul cu hotărârea de menținere a condamnării.

Astfel, Colegiul reține că autorul recursului, contrar prevederilor art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, nu a invocat concret nici unul din temeiurile prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3), Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Miroslav Cauș cu inculpatul Bocan Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, în cauză penală în privința lui *Bocan Gheorghe xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 05 iunie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda